

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2231/2022
14.07.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славиша Станимировић, адвокат из ..., против туженог ГСП „Београд“ са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Иван Рајковић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2707/21 од 15.09.2021. године, у седници одржаној дана 14.07.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2707/21 од 15.09.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка у износу од 33.000,00 динара, као неоснован.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2961/20 од 22.02.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено решење о отказу уговора о раду број од 14.12.2015. године и обавезан тужени да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 288.750,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца у делу којим је тражио исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова поступка почев од дана пресуђења па до дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2707/21 од 15.09.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2961/20 од 22.02.2021. године у ставу првом и другом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...55/14) и нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка које могу бити предмет оцене ревизијског суда у смислу члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је на основу Уговора о раду на одређено време од 21.01.2004. године засновао радни однос код туженог на пословима ... у Погону „...“. Анексом 1. овог Уговора, засновао је радни однос на неодређено време почев од 07.06.2004. године. Анексом 2. Уговора о раду тужилац почев од 20.12.2005. године код туженог обавља послове ... у Сектору за ... погона групе техничке експлоатације, а Анексом бр. ... Уговора о раду премештен је на послове ... у Сектору за ..., ... почев од 07.11.2013. године. Радио је у смени од 17,30 до 01,30 часова, а према евиденцији туженог није евидентиран приликом доласка и одласка и СП „...“ у дане 01.07, 04.07, 10.07, 17.07. и 18.07.2015. године. Евиденција доласка и одласка са посла уређена је Упутством о коришћењу ИД картица запослених од децембра 2004. године. Чланом 4. став 1. овог Упутства, предвиђено је да запослени евидентирају свој улазак у круг погона приношењем своје ИД картице, читачу означеном за долазак, а чланом 5. став 1. истог предвиђено је да се запослени који је на посао дошао без своје идентификационе картице третира као страног лице (посетилац) и пријављује се раднику ФТО, предаје ИД докуменат који поседује (личну карту и сл.), а уз пропусницу коју запослен издаје радник ФТО прима га његов непосредни руководиоца. Чланом 8. предвиђено је да је запослени доноси раднику ФТО на капији на којој излази одговарајућу пропусницу коју добија од свог непосредног руководиоца и ИД картицу, који врши припрему картице (уписује време, сврху изласка, на којој запослени одлази), и враћа је запосленом који приноси картицу читачу означеном за одлазак и напушта круг погона; чланом 10. предвиђено је да се подаци које је радник ФТО унео, аутоматски бележе у централни рачунар, а чланом 17. да Упутство ступа на снагу наредног дана од дана објављивања на огласним таблама погона (РЈ) и примењује се почев од 01.01.2005. године. Дана 07.09.2015. године тужени је донео упозорење које је достављено тужиоцу на које се он изјаснио дана 16.12.2015. године. Након тога, тужени је донео решење о отказу уговора о раду тужиоца из разлога што је неоправдано изостао са посла дана 01, 04, 10, 17. и 18.07.2015. године, када је према распореду требало да ради на одржавању хигијене возила на ноћном прегледу гараже ИСП „...“ у времену од 17,30 до 01,30 часова, а како одсуство са рада није оправдао до дана израде решења, то је учинио повреду радне обавезе из члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду, члана 77. став 1. тачка 1. алинеја 5, тачка 1. и 6. Колективног уговора туженог број ... од 28.01.2015. године из тачке 14. под 3. Уговора о раду, број .../... од 27.01.2004. године. На основу налаза и мишљења вештака неуропсихијатра од 05.07.2018.

године, те вештака медицинске струке, специјалисте медицине рада од 17.07.2018. године, утврђено је да тужилац није био способан за рад на свом радном месту, посебно у околностима ноћног рада, са терапијом те да стога није могао да одговори на постављене задатке и обавезе које произилазе из рада и у вези са радом, односно није био способан за рад у спорном периоду од 01.07. до 18.07.2015. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног касационог суда правилно је нижестепени суд применио материјално право када је усвојио тужбени захтев тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду тужиоца и реинтеграцију тужиоца у радни однос.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду, прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то повреду радне обавезе утврђене општим актом односно уговором о раду, док је одредбом члана 77. став 1. тачка 1. алинеја 5. тачка 1. и 6. Колективног уговора туженог прописано да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене колективним уговором односно уговором о раду и то за поступање противно одредбама Закона о општим актима послодавца и другим правилима службе, као и за неоправдано изостајање са рада два или више радних дана, у току календарског месеца.

Полазећи од цитиране одредбе Закона о раду и Колективног уговора туженог, а код утврђене чињенице да тужилац није био присутан на радном месту у дане 01, 04, 10, 17. и 18.07.2015. године, јер у те дане није био способан за рад, односно није имао способност да правилно расуђује и управља својим поступцима, то и по оцени Врховног касационог суда на страни тужиоца је постојао извињавајући разлог његовог одсуствовања са рада а то је била његова болест која га је учинила неспособним за рад, а што је утврђено на основу налаза и мишљења вештака медицинске струке. Управо присуство болести у назначене дане код тужиоца оправдава његову одсутност са рада због здравственог стања, због чега је оспорено решење о отказу уговора о раду тужиоца правилно поништено као незаконито и обавезан тужени да га врати на рад.

Неосновано се у ревизији наводи да су неприхватљиви разлози изнети у побијаној пресуди на околности непостојања кривице тужиоца. Ово из разлога што је у поступку утврђено да тужилац није могао због здравственог стања у коме се налазио да управља својим поступцима и обави поверене послове на радном месту, посебно у условима ноћне смене у које време је тужилац радио и обављао поверене послове.

Позивање у ревизији на извештај о привременој спречености за рад, где је тужиоцу закључено боловање са даном 30.06.2015. године, правно је без значаја код изложених разлога, с обзиром да треба разликовати стање привремене спречености за рад од стања радне способности због дејства медикаментозне терапије с обзиром на последице (слаба фрустрациона толеранција, снижено расположење са редукованим вољним и нагонским динамизмом, слабом способношћу истрајавања.. изражених потешкоћа у прилагођавању).

Одлука о трошковима поступка по оцени Врховног касационог суда донета је правилном применом одредбе члана 153. и 154. ЗПП.

Одлука о трошковима ревизијског поступка донета је правилном применом одредбе члана 153. а у вези члана 154. ЗПП.

Са изложеног, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић